

Bilag 3.Afskrift.

St. Croix, den 3. August 1914.

Til Guvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Fredagen den 31. Juli 1914 modtog Banken fra sin Hovedforbindelse i London, C. J. Hambro & Son, London, telegrafisk Anmodning om „for Tiden“ ikke at trække paa Firmaet. Næste Morgen telegraferede Banken til Nationalbanken i København, Den danske Landmandsbank, Privatbanken i København og Københavns Handelsbank, alle i København, om at overføre for Bankens Regning til The National City Bank of New York henholdsvis \$ 30,000, \$ 30,000, \$ 10,000, \$ 10,000, anmodende nævnte Banker om at benytte den dansk vestindiske Nationalbanks Depoter af Fonds som delvis Sikkerhed for Kreditterne. Denne Anmodning skete ud fra det Synspunkt, at da Dansk Vestindien under almindelige Forhold dækker langt den største Del af sit Forbrug af Levnedsmidler ved Import fra De forenede Stater af Amerika, vilde nævnte Land under en europæisk Krig være det eneste Sted, hvorfra Øerne kunde importere, hvorfor et Tilgodehavende i dette Land vilde være af yderste Vigtighed. Banken har for Øjeblikket intet Tilgodehavende i New York, eller saa godt som intet; paa andre Pladser har den ej heller Tilgodehavende af Betydning, og i København (til den der-værende Nationalbank) en Gæld, som vi anslaar til ca. Kr. 400,000 — saaledes at vor samlede Gæld til Udlandet — fradraget de ubetydelige Tilgodehavender hist og her — for Øjeblikket maa være ca. Frcs. 500,000.

Det eneste Betalingsmiddel overfor Udlandet, som Banken derfor for Øjeblikket er i Besiddelse af, er dens *Guldbeholdning*. Da vi endnu om Eftermiddagen den 2. August intet Svar havde erholdt paa vore ovennævnte Anmodninger til Hovedbankerne i København, og da Krigen nu er erklæret, er det vor Overbevisning i Betragtning af den meget alvorlige Situation — Øerne synes uden Forbindelse med Moderlandet og er derfor anvist til at sørge for sig selv —, at det for Øerne er *en absolut Nødvendighed*, at der tages Forholdsregler til Bevarelse af den dansk vestindiske Nationalbanks Guldbeholdning, *saaledes at den frigøres til Betaling for Import af Levnedsmidler*.

Ved at frigøre Guldbeholdningen i ovennævnte Øjemed *indgaaes* først og fremmest en Hengemmen af Guldets fra Befolkningens Side, hvorved Guldets ikke vil kunne komme Offentligheden til gode; *der vindes*, at Øernes eneste internationale Betalingsmiddel bevares til Fordel for Befolkningen som Helhed.

Betalingen for Import af Levnedsmidler tænkes udført paa følgende Maade: Veksler, trukne af fremmede Eksportører for hertil afskibede Levnedsmidler, som Banken modtager til Inkasso (den almindelige Fremgangsmaade her), betales af Betrukne paa sædvanlig Vis. Banken meddeler den paagældende Eksportør, at hans Veksel er blevet betalt, og stiller ham Valget — i Fald Veksel eller Check-Rimessen ikke kan tilvejebringes, hvad formentlig kun for mindre Beløb vil være Tilfældet — mellem Kreditering i vore Bøger af det indgaaede Beløb til senere Rimesse, eller Afskibning af Guld for hans Regning og Risiko. I Tilfælde af, at Guld udtrykkelig paa Forhaand er forlangt, da selvfølgelig afskibe dette.